

וכן שנה לעולם. וידוע הדבר שמחמשה
אותיות יכולין לחבר ולצרף עשרה תיבות
שתהי' כ"א משונה מחברתה (1 אב 2) אג
(3 אד 4) אה 5) בג 6) בד 7) בה 8) גד
(9 גה 10) דה. ועד"ו יש כאן עשרה מראות
מצורפין: עקד נקד — ע' ט' — ע' ב' —
ע' ח' — נ' ט' — נ' ב' — ג' ה' — ט' ב' —
ט' ח' — ב' ח' — ומעתה תספור כן כבשים,
(1 ע' נ' 2) ע"ט 3) ע"ב 4) ע"ח 5) ג"ט
(6 נ"ב 7) ג"ח 8) ט"ח 9) ט"ח 10) ב"ח.
(1 ע"ג עזים 2) ע"ט 3) ע"ב 4) ע"ח 5) ג"ט
(6 נ"ב 7) ג"ח 8) ט"ח 10) ב"ח. וד"מ
נאמר כן שלבן התנה עמו כשיהי' נולדים
צירוף 1) מן הכבשים דהיינו, עקד נקד, וכמו
כן צירוף 1) מן העזים, ואם לא יהי' נולדים
כך לא יתן לו מאומה, וכשנולדו כן כמו
שהתנה דהיינו ע' נ' מן הכבשים וע"נ מן
העזים, אמר לא כך אמרתי אלא צירוף 1
מן העזים וצירוף 2 מן הכבשים (כיון שיש
שנוי בצירוף מראות הכבשים נפקעה זכות
יעקב לגמרי גם מן העזים) וכשנולדו אח"כ
צירוף 1 מן העזים וצירוף 2 מן הכבשים,
אמר התניתי צירוף 1 מן העזים וצירוף 3
מן הכבשים, וכן שיגה עד מספר 10 בכבשים.
הודה בתנאי העזים וכחש ושיגה בתנאי
הכבשים, ואח"כ אמר לא כן אמרתי אלא
צירוף 2 מן העזים וצירוף 1 מן הכבשים,
והחליף כמו כן אצל הכבשים עשרה פעמים
ועמד בתנאי העזים במספר 2 (ע"ט) עד
שעשה עשרה חליפין אצל הכבשים ואח"כ
התחיל במספר 3 מן העזים (ע"ב) ועמד
בתנאי העזים ושיגה בכבשים כמו ששיגה
מקודם, וכן לעולם עד מאה והרי לפניך הציור
בפרוטרוט:

ו' והכא כתוב שפחות מלא ו', ויש לתרץ דהתם
עדיין אברהם לא נצטוה על המילה וע"כ הי'
מוצא לקנות עבדים, ובתחילה קנה עבדים
שהם נצרכים יותר לעבודה, אכן כשהיו לו
עבדים הי' מוכרח לקנות עבורם גם שפחות
כדי לזווג להם ושירבו וולדות עבדים, אכן
יעקב אע"ה שקיים כל התורה וכבר נצטוו
(י"ז י"ג) המול ימול יליד ביתך ומקנת כספך,
ואסור להחזיק עבד אשר אינו רוצה להמול,
ובודאי יעקב אע"ה קיים זה כתיקונו, והתנה
עם העבד שרצה לקנות שימול את עצמו,
וע"כ לא רצו העבדים להמכר אליו, וע"כ
הוצרך לקנות שפחות מעוברות והם הולידו
העבדים אצלו והוא מל אותם לח' ימים כד"ת,
וע"כ כתוב השפחות מלא לאמר שקנה שפחות
מלאות ומעוברות, ומאלו השפחות היו לו
עבדים, וע"כ כתיב תחילה שפחות ואח"כ
עבדים וק"ל.

והחליף את משכרתי עשרת מונים.

איתא בד' רז"ל עשרת מונים
עשרה פעמים עשרה שהם מאה. ולהבין איך
יתכן להחליף ולשנות בתנאי קצר כזה נקד
וטלוא בעזים וחום בכבשים מאה פעמים, יש
לומר דחמשה מראות נזכרו בפרשה א) עקד
ב) נקד ג) טלוא ד) ברוד ה) חום. כיון שראה
לבן שהקב"ה ממלא רצון יעקב שהנולדים מן
הצאן יולדו כרצונו, התחיל להתחכם להתנות
עמו שהמראות יהיו מצורפין דהיינו
שמהחמשה המראות הנז"ל יתחברו שנים
מהם בצאן אחד, ואח"כ ישנה בשקר, פעם
יאמר שיהי' עקד נקד, וכאשר יולדו כן,
יאמר התנתי שיהי' עקד טלוא, ואם אח"כ
נולדו עקוד טלוא, אמר שיהי' עקוד ברוד.

עזים	כבשים	עזים	כבשים	עזים	כבשים	עזים	כבשים	עזים	כבשים
נ"ט	ע"נ	ע"ח	ע"נ	ע"ב	ע"נ	ע"ט	ע"נ	ע"ב	ע"נ
"	ע"ט	"	ע"ט	"	ע"ט	"	ע"ט	"	ע"ט
"	ע"ב	"	ע"ב	"	ע"ב	"	ע"ב	"	ע"ב
"	ע"ח	"	ע"ח	"	ע"ח	"	ע"ח	"	ע"ח
"	נ"ט	"	נ"ט	"	נ"ט	"	נ"ט	"	נ"ט
"	נ"ב	"	נ"ב	"	נ"ב	"	נ"ב	"	נ"ב
"	נ"ח	"	נ"ח	"	נ"ח	"	נ"ח	"	נ"ח
"	ט"ב	"	ט"ב	"	ט"ב	"	ט"ב	"	ט"ב
"	ט"ח	"	ט"ח	"	ט"ח	"	ט"ח	"	ט"ח
"	ב"ח	"	ב"ח	"	ב"ח	"	ב"ח	"	ב"ח

עזים	כבשים	עזים	כבשים	עזים	כבשים	עזים	כבשים	עזים	כבשים
ב"ח	ע"נ	ט"ח	ע"נ	ט"ב	ע"נ	נ"ח	ע"נ	נ"ב	ע"נ
"	ע"ט	"	ע"ט	"	ע"ט	"	ע"ט	"	ע"ט
"	ע"ב	"	ע"ב	"	ע"ב	"	ע"ב	"	ע"ב
"	ע"ח	"	ע"ח	"	ע"ח	"	ע"ח	"	ע"ח
"	נ"ט	"	נ"ט	"	נ"ט	"	נ"ט	"	נ"ט
"	נ"ב	"	נ"ב	"	נ"ב	"	נ"ב	"	נ"ב
"	נ"ח	"	נ"ח	"	נ"ח	"	נ"ח	"	נ"ח
"	ט"ב	"	ט"ב	"	ט"ב	"	ט"ב	"	ט"ב
"	ט"ח	"	ט"ח	"	ט"ח	"	ט"ח	"	ט"ח
"	ב"ח	"	ב"ח	"	ב"ח	"	ב"ח	"	ב"ח

ב"ב על הכתוב ובני פלוא אליאב, וכן ובני דן חושים, או כמ"ד והוא ר' יהודה דס"ל אחיות תאומות נולדו עם כל שבט ושבט עיין בפירש"י וישב, א"כ היו ליעקב הרבה בנות ודו"ק.

עד הגל הזה ועדה המצבה אם אני לא אעבור אליך את הגל הזה ואם אתה לא תעבור אלי את הגל הזה ואת המצבה הזאת. וקשה דפתח בגל לחודי' דהיינו אם אני לא אעבור אליך את הגל הזה, וסיים בתרתי בגל ומצבה, ויש לתרץ דלבן ה' לו דין בן נח דב"ג די לו בעד אחד כדאיתא במס' סנהדרין (נ"ז ב'), אבל יעקב ה' לו דין ישראל דעפ"י שנים

הרי יש כאן מאה תנאים בצירוף מראות שנים כ"א משונה מחבירו.

ויען לבן הבנות בנותי והצאן צאני.

עיינ בגמ' (יבמות ס"ב) דהגמרא רוצה לדייק מזה דבני בנים הרי הם כבנים ודחי הגמרא אלא מעתה והצאן צאני ה"נ, אלא דקנית מנאי ה"נ דקנית מנאי עיי"ש, וקשה דאמאי לא מיייתי הגמרא ראי' מלקמן (ל"ב י"א) וינשק לבניו ולבנותיו, והתם לא שייך דחית הגמרא הנ"ל, וי"ל דהתם קאי אלעיל (ל"א נ"ד) ויזבח יעקב וכו' ע"ז כתיב וינשק לבניו ולבנותיו, היינו בניו ובנותיו של יעקב, והא דכתיב ולבנותיו והלא לא היתה אלא אחת והיא דינה, י"ל כמו דאיתא בגמ'